

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
I HAD A DREAM
Karolina Hodačová

Plzeň 2021

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství

Specializace Keramika

Bakalářská práce

I HAD A DREAM

Karolina Hodačová

Vedoucí práce: doc. MgA. Gabriel Vach

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených parametrů a literatury.

Plzeň, duben 2021

.....

podpis autora

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Akademický rok: 2019/2020

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Karolína HODAČOVÁ**
Osobní číslo: **D17B0092P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Sochařství, specializace Keramika**
Téma práce: **„I HAD A DREAM“**
Téma práce anglicky: **„I HAD A DREAM“**
Zadávající katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

- a) Tvůrčím záměrem této práce po absolvování rešerše o recyklaci a upcyklaci, je pomocí experimentování s materiály a myšlenkou vytvořit omezení plýtvání materiálů.
- c) Cílem práce je pochopit vlastnosti porcelánu jako materiálu, analyzovat problematiku recyklace v moderním světě a její dopad na společnost.
- d) Výstupem bude soubor 2 a více kusů objektů.
- e) Průvodní zpráva bude obsahovat minimálně 4 normostrany textu.

Rozsah teoretické části: **minimálně 4 normostrany textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

RILEY, N. Dějiny užitého umění: vývoj užitého umění a stylistických prvků od renesance do postmoderní doby. 1. vyd. Přel. M. Nejedlá, J. Novotná, P. Stříbrný. Praha: Slovart, 2004. ISBN 80-7209-549-8.
KOLESÁR, Z. Kapitoly z dějin designu. 1. vyd. Přel. K. Málková. Praha: Vysoká škola uměleckoprůmyslová, 2004. ISBN 80-86863-03-4.
TLUSTÁ, B. Bez obalu. Praha: Jota, 2019. ISBN 978-80-7565-487-8.
RATIA, C. Bez odpadu. 1. vyd. Přel. J. Chartier. Praha: Mladá fronta, 2019. ISBN 978-80-204-5100-2.

Vedoucí bakalářské práce: **Doc. MgA. Gabriel Vach**
Katedra designu

Oponent bakalářské práce: **Mgr. art. Markéta Nováková, ArtD.**
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Datum zadání bakalářské práce: **30. září 2019**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2020**

Dle rozhodnutí č. j. 2019016651/2020
stanoven nový termín odevzdání BP/DP: 30.4.2021

Doc. akademický malíř Josef Mištera v.r.
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych poděkovat celému svému okolí. V první řadě bych ráda poděkovala vedoucímu mé bakalářské práce, panu doc. MgA. Gabrielu Vachovi, za jeho cenné rady a za to, jak zodpovědně mě vedl celou mou práci.

Nadále mé poděkování patří též RNDr. Petru Frančemu za pomoc při řešení technologických otázek.

V neposlední řadě bych ráda poděkovala MgA. Markétě Kalivodové za veškeré připomínky při tvorbě mé bakalářské práce.

Na závěr chci poděkovat přátelům a rodině za jejich dobré postřehy a podporu.

Děkuji.

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	3
3	CÍL PRÁCE	4
4	PROCES PŘÍPRAVY	6
5	PROCES TVORBY	8
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKACE	9
7	POPIS DÍLA	10
8	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	11
9	RESUMÉ	12
10	SEZNAM POUŽITÝCH PŘÍLOH	13

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Mé první „umělecké“ krůčky začaly ke konci základní školy, kdy po chuti kreslit, přišla i chuť ponořit ruce do keramických hmot. Díky tomu další mé kroky směřovaly na Akademii - VOŠ, Gymnázium a SOŠUP Světlá nad Sázavou, kde jsem nastoupila na obor výtvarné zpracování keramiky a porcelánu. Zde jsem byla od druhého ročníku pod vedením akademické sochařky Petry Šťastné, která mi otevřela oči v keramickém světě a ukázala nám především ten porcelánový. Až během studia pod jejím vedením mě uchvátily čistota, křehkost a zároveň tvrdost tohoto materiálu a drží si můj zájem dodnes.

Čím více a déle jsem se seznamovala s keramickým světem, tím více jsem toužila v tom pokračovat. Moment, kdy jsem se rozhodla pro pokračování ve studiu na vysoké škole přišel při tvorbě mé maturitní práce, což bylo umyvadlo, pro jehož tvorbu jsem se rozhodla sama, jelikož jsme měli volné téma. I přes pokusy paní Šťastné odradit mne od tak velkého sousta, jsem se rozhodla ji neuposlechnout a pustit se do toho. Tato práce pro mne byla zlomový bod, při kterém jsem zjistila, že v tomto chci pokračovat dál na vysoké škole. Ternín podání přihlášek na vysokou školu jsem však nestihla, a tak jsem po úspěšné maturitní zkoušce pokračovala ve studiu na Akademii ve Světlé nad Sázavou ještě jeden rok na oboru uměleckořemeslné zpracování keramiky a kamene, zakončený další maturitní zkouškou. Tento rok byl pro mne především přípravným na přijímací zkoušky na vysokou školu, ve kterém jsem se pod vedením MgA. Marka Škubala věnovala hlavně a především modelování a kresbě.

První úkol v prvním ročníku studia na „Sutnarce“ byl na téma únor 1948, kdy jsme měli za úkol najít si nějakého podnikatele a nabídnout mu spolupráci s námi. Náš úkol byl vymyslet, navrhnout a vytvořit produkt, který by vybranému podnikateli mohl pomoci lépe prosperovat. Byl to pro mne velký, dospělý krok, protože jsem najednou musela komunikovat s více lidmi a řešit spoustu (pro mne) nových aspektů. Našla jsem si tou dobou nově začínající pivovar v Kamenici nad Lipou, který byl velmi tématický, jelikož fungoval už v 15. století a přežil dvě světové války. Po druhé světové válce mu ovšem srazilo vaz znárodnění a nástup komunistického režimu, a tak byl v roce 1947 definitivně uzavřen. Po domluvě s majitelem jsem se rozhodla, že

vytvořím porcelánové pivní podtácky do pivnice, která se nachází v areálu pivovaru. Přišlo mi to jako skvělé propojení celého konceptu, protože i pivní podtácky se dříve běžně používaly a já tím chtěla znovu oživit jejich zašlou slávu. Chtěla jsem, aby tvar podtácku nebyl klasicky kulatý, tak jsem ho oživila tím, že jsem ho vytvořila ve tvaru osmiúhelníku a v něm zarážky na tamní půllitry, které se v této pivnici používají.

Úkol v druhém semestru byl pro mě zlomový. Dostali jsme velmi volné téma a to úryvek ze Starého zákona.

„Dával jsi svému lidu pokrm bez přestání, sesílal jsi mu s nebe jídlo již připravené, všem lahodné a chutné. Krmě, kterou jsi jim dával, zjevovala tvou něhu a mírnost vůči nim: vždyť se přizpůsobovala chuti každého, kdo jedl a proměňovala se podle přání každého z nich.“

Byl to můj první úkol, kde jsem neměla ani kouskem naznačeno, co bych měla vytvořit. Zda-li užitek produkt, nebo naopak estetický objekt s hlubokou myšlenkou. Čím více jsem zabředávala do celého zadání, tím více jsem si uvědomovala, jak je pro mne důležitý koncept, zamyšlení a hloubka myšlenky. A tak jsem vytvořila světlo - lustry ve tvaru klíčícího semínka rostliny. Světlo je totiž něco, s čím se denně setkáváme, žijeme, pracujeme a zároveň většinou nevnímáme jeho nepostradatelnost pro vše živé. Jeho každodenní přítomnost je pro nás natolik samozřejmá, že si díky tomu neuvědomujeme, jak moc ho všichni vlastně potřebujeme, byť v jeho umělé alternativě. Stejně tak, jako potřebujeme jídlo, potřebujeme i světlo. Tvar lustrů je symbolicky inspirovaný tvarem klíčícího semínka právě proto, že bez přítomnosti světla z něj nedokáže vyrůst rostlina. S odstupem času bych to, co jsem vytvořila, nazvala spíše svítícím objektem, který by měl ostatní vést k zamyšlení.

Tyto práce jsem zde zmínila z důvodu, že pro mne byly nejzásadnější ze všech. Z mého pohledu mi toho spoustu ukázaly a pomohly mi uvědomit si, že se zde mohou snoubit nejrůznější podoby umění a myšlení.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Když přišel čas na výběr tématu bakalářské práce, věděla jsem, že se v ní chci věnovat tématu, které je pro mne nějaký ten čas hodně aktuální a důležitý. Přišlo mi důležité, abych se ve své závěrečné práci, která by se dala považovat za celkem důležitý milník v životě, věnovala něčemu, co má pro mne opravdu smysl. Chtěla jsem, aby tato práce opravdu vyjadřovala mě a můj názor, postoj. Teď a tady.

Vybrala jsem si tedy téma „I had a dream“, které se dá uchopit různými způsoby podle toho, o čem každý z nás sní a zároveň perfektně vystihovalo mou představu. Myslím, že každý z nás o něčem sní, avšak ne každý udělá ze svého snu realitu. Můj sen je o hezčím světě, v kterém žijeme, nebo respektive v kterém teprve budeme žít. Chtěla jsem díky své bakalářské práci svůj sen proměnit v realitu, i kdyby jen z malé části. I kdyby to byl jen jeden malý střípek z celé mozaiky. Rozhodla jsem se proto vytvořit něco nového, ale i přesto tak nevytvářet zbytečný odpad, který tady bude ještě dlouhou dobu nejen s námi, ale bohužel i po nás. Rozhodla jsem se nějakým způsobem upcyklovat již ostře vypálený, používaný porcelán, který pro společnost ztratil svou hodnotu tím, že se po nějaké době používání okoukal, přestože by se z praktického/funkčního hlediska mohl stále používat.

3. CÍL PRÁCE

V poslední době je velký boom ohledně ekologie. Lidé začali čím dál více řešit dopad našeho chování vůči planetě a v posledních pár letech se řeší především plasty. Všude kam se podívám, tak jeden z největších strašáků jsou PLASTY. Začala jsem se o toto téma zajímat více do hloubky i ve větším spektru, a tak jsem si zpracovala rešerši. Po vypracování rešerše jsem zjistila, že pověstné a hodně řešené plasty nejsou náš největší problém a že recyklace není řešením.

„Recyklace není nic moc ekologického. Recyklace nechrání životní prostředí, ale přispívá k menší míře jeho poškozování. Dokáže částečně nahradit některé materiálové zdroje. Recyklace je technologický proces, bytostně závislý na ekonomice, kterým se snažíme z odpadního materiálu vytvořit opět materiál přibližně stejné kvality. A recyklace má své limity.”

Recyklace obecně je proces, který (stejně jako výroba čehokoliv jiného) je náročný na energii, vodu, ... Proto je princip recyklace krátkozraký. Mnohdy totiž z recyklátu vyrobíme již nadále nerecyklovatelný produkt. Díky všem těmto informacím jsem došla k tomu, že opravdu efektivní způsob je neplýtvat. Jedna z možností, jak méně plýtvat, je upcyklace produktů, z kterých by se jinak stal odpad.

Upcyklace znamená zhodnocení materiálu či nalezení využití pro něco, co žádné jiné využití nemá a je na něj nahlíženo jako na odpad. Díky tomuto procesu nevznikne žádný nový odpad, ale naopak se odpadu přidá hodnota a přispěje se tak díky tomu ke zlepšení životního prostředí mnohem více, než při recyklaci. Kořeny upcyklace bychom mohli hledat už za dob světové války, kdy hospodářské krize vedly společnost ke střídmosti a šetrnosti, kdy například šikovné hospodyňky přešívaly staré šaty a každý kus oblečení sloužil do úplného roztrhání.

Smyslem mé práce je přivést diváka - konzumenta ke kritickému zvážení otázky, zda je nutné staré nádoby, které stále plní svou funkci, bez rozmyslu vyhodit pouze proto, že je za dobu užívání okoukané. Má práce by měla vést k zamyšlení se nad tím, jak my lidé zvráceně a bez úcty přistupujeme k věcem okolo nás.

Z těchto důvodů jsem si stanovila cíl, že chci upcyklovat porcelán. Porcelán, který projde všemi výrobními procesy od přežahu, přes glazování a ostrý výpal, není možné zrecyklovat. Mé myšlenky se proto ubíraly směrem, kam tedy všechn ten nevyužitý a (už) nechtěný porcelán zmizí? Nezmizí. Proto mi přijde důležité řešit problém materiálu, který nelze zrecyklovat. Malé procento množství z vyhozeného porcelánu se nadrcený na malé kousky využívá jako zpevňující složka pod nové silnice, nicméně mě nepřestávalo trápit, co se děje se vším tím ostatním nezrecyklovatelným zbytkem.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Můj proces přípravy spočíval v ujasnění si, co od své idee o upcyklování porcelánu vlastně chci a vyžádal si tak poměrně velký díl z celkového časového rámce tvorby. Nevěděla jsem, zda-li chci, aby vznikl produkt, který bude užitkový a praktický, nebo spíše objekt, který bude především estetický, avšak s hlubokou myšlenkou. Začala jsem hledat inspirační zdroje na internetu. Hledala jsem různé podoby upcyklace z různých věcí i materiálů - od dobrých příkladů upcyklace i přes ty horší. Od těch „obyčejnějších“ a kutilských, které si většina z nás může vytvořit doma, jako například postel za starých palet, až po ty s nádechem umění. Během brouzdání internetem mě zaujala spousta umělců, uměleckých skupin a designérů. Dalo by se říct, že i Marcel Duchamp tvořil pomocí upcyklace. Jedno z jeho nejznámějších děl „Fontain“, je vlastně obyčejný pisoár, ze kterého by se dříve, nebo později stal také odpad. Nicméně bych zde ráda zmínila dvě designérské skupiny, které se pro mě staly největší inspirací v dalších krocích v této práci.

Jedna z nich je umělecká skupina „NAHAKU“, skládající se ze dvou designérů. Tito dva Brněnští designéři dávají nový život starým hasícím přístrojům, z kterých vytváří vázy, květináče, nebo také lustry. Dále zpracovávají jednorázové nádrže na helium z kterých tvoří mísy různých velikostí i barev. Také dělají misky na ovoce ze skla, které je ve dveřích každé pračky a svítidla z jednorázových PET lahví na prosecco. Jejich tvorba je velmi minimalistická, moderní a funkční.

Další z mých inspiračních zdrojů je „RESPIRO“, které zasahuje do hodně odvětví. Vyrábí peněženky, tašky/kabelky, batohy z nejrůznějších materiálů, jako jsou požární hadice, silné a nepromokavé bannery, nebo odolné cykloduše. Také ale například opravují stará kola, která spousta lidí považovala za harampádí a dělají hodiny ze starých vinylových gramodesek. Většina jejich produktů je designově i barevně výrazná.

Každá z těchto značek dělá odlišné věci, avšak jedno mají společné - obě značky vytváří užitkové produkty. Produkty, které mohou lidé využívat ke svým každodenním potřebám. Produkty, které se opravdu využívají a jsou praktické. Idea toho, že lze z odpadu vytvořit produkt, který má hlubší smysl a zároveň je praktický a

využitelný, mne uchvátila a dopomohla k rozhodnutí pro pokračování v práci směrem k nadále využívaným produktům. Po dlouhém zvažování, zda-li se vydat volnějším směrem a vytvořit objekt, jsem i díky těmto výše uvedeným inspiračním zdrojům dospěla k závěru, že vytvořit něco, co znovu nabyde svou využitelnost je směr, kterým bych se chtěla vydat. Přestože jsem měla jasno ve směru pokračování mé práce, stále jsem netušila jak přesně celý tento nápad s nevyužitým porcelánem uchopit.

Další etapa byla rozhodnutí, jak mohu starý porcelán vrátit zpět do oběhu a zabránit tak jeho zbytečným vyhazováním. Byl tady fakt, že je porcelán nerecyklovatelný materiál, tudíž nemizející odpad a touha nevytvářet tento nemizející odpad nový. Důležitou otázkou tedy bylo, kde a jak tento nevyužitý porcelán hledat? Zjistila jsem, že většina z nás má na půdě, ve sklepě, nebo na nějakém „neviditelném“ místě schované staré šálky, podšálky, talíře, misky, tácy,.. Zkrátka spoustu starého nádobí, které dlouhá léta leželo ladem v zaprášené krabici, protože to byl buďto nevhodný dárek, nádobí po prarodičích, nebo zkrátka nádobí, které se během jeho užívání buďto okoukalo, nebo už nebylo v plném počtu do sady. Jakmile jsem viděla množství lidí, kteří mají takto schovaný starý porcelán, začala se rodit myšlenka toho, za jaký konec svou myšlenku uchopit. Došlo mi, že všechny opravdu funkční a praktické tvary už byly dávno vymyšlené a všichni jej roky pouze opakujeme, jenom k nim přidáváme pokaždé něco nového, nicméně ten základ je pořád stejný. Začala jsem tedy uvažovat opačně - vzala jsem věci, které (stále) perfektně splňují svou praktickou funkci, jelikož je v podstatě zbytečné pokoušet se vymýšlet něco jiného, lepšího a zamýšlela se nad tím, jakým způsobem změnit funkci estetickou. V této fázi vznikaly různé nápady, jak pozvednout estetickou funkci starého porcelánového nádobí, až nakonec zvítězila idea, dát starému porcelánu jiný vzhled pomocí nových glazur. Obléknout porcelán do nového kabátku a tím znovu zvednout jeho hodnotu.

Rozhodla jsem se oživit klasický, bílý porcelán spektrem několika barev a různými technikami nanášení glazur. Každý jeden kus byl zvlášť ručně naglazován a tudíž se z každého jednoho sériového kusu stal kus jiný.

5. PROCES TVORBY

Ve chvíli, kdy bylo rozhodnuto, jakým způsobem pozvednout estetickou funkci starému porcelánu, začalo hledání ideálního způsobu provedení, a tak začaly vznikat i první zkoušky glazur s jejich nanášením. Celý proces tvorby bylo v podstatě neustálé hledání a odhalování nových poznatků, včetně spousty překážek, které se během práce neustále objevovaly. Musela jsem tedy vyřešit, jakou glazurou a kterým způsobem nanášení půjde porcelán nejlépe naglazovat. Naglazovaný a ostře vypálený porcelán v podobě, ve které ho všichni známe, má hladký povrch po kterém glazura stéká, takže se každý výrobek musel nahřát na určitou teplotu a až poté bylo možné na něj nanést glazuru. Před nahřátím bylo nutné každý kus odmastit a zbavit všech možných nečistot, aby glazura na střepu držela a nestékala.

V průběhu času jsem spatřila velkou výhodu v tom, že ačkoliv se již hotový, naglazovaný porcelánový střep mnohem obtížněji znovu glazuje, nemusí již projít tak velkými vypalovacími teplotami. Díky tomu mi bylo umožněno na výrobky nanášet glazury, které nemají tak vysokou vypalovací teplotu a mají větší spektrum barev.

Další z výhod, ale mnohokrát i nevýhod byl původní dekor na výrobcích. Po vyzkoušení různě barevných glazur, jsem postupně přicházela na to, jak by původní dekor mohl, nebo naopak nemohl spolupracovat s glazurami, které na ně nanáším já a jak toho využít, nebo nikoli.

Po dalších probádaných krocích jsem došla k tomu, že jsem se vždy u výrobků s nějakým původním dekorem snažila zachovat a využít jeho prvky a na nedekorovaných kusech jsem naopak zkoušela různé techniky glazování a tím dodala přidanou hodnotu rukodělnosti. Na reliéfní nádobí jsem aplikovala glazury, které jejich reliéfní prvky vykreslily a tím jej vyzdvihly. Nicméně ani to ne vždy stačilo k očekávanému výsledku, jelikož mnohdy během výpalu vybulbala špína z již používaných výrobků a vytvořila tak nežádoucí, pórovitý povrch. Tento fakt byl bohužel zjistitelný vždy až po výpalu.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKACE

První zkoušky jsem pálila v plynové peci na 1370°C, ale jak již bylo zmíněno v kapitole „Proces tvorby“, vzhledem k většímu množství možností, co se pestrosti barev týče, zvolila jsem glazuru P016, do které jsem přidávala oxidy a jiné barvítka, díky kterým jsem docílila různých barev. Do glazury bylo také potřeba přidat určité množství lepidla, jehož poměr ku glazuře byl potřeba také vyzkoušet, aby glazura na střepech držela lépe. Tato glazura se pálí na nižší teploty výpalů a i ty byly potřeba nejdříve vyzkoušet, než jsem našla ideální vypalovací teplotu s vypalovací křivkou. Nakonec jsem zůstala u vypalovací teploty 1080°C.

Kapitola sama o sobě však bylo samotné nanášení glazur. Zkoušela jsem techniky jako namáčení, či polévání, ale výsledek byl vesměs pokaždé stejný - glazura nedržela, stékala a dělala nežádoucí ostrůvky. Východisko bylo stříkání pistolí ve stříkacím boxu. Díky tlaku ze stříkací pistole se glazura na hladkém povrchu mnohem snáz zachytila a lépe tak držela. Časem a praxí jsem však zjistila, že vytvořená vrstva glazury nastříkáním mi otevřela možnosti v dalším dekorování a já tak mohla na bílý porcelán aplikovat způsoby glazování, jako například polévání, namáčení, vrstvení různě barevných glazur na sebe, malování štětcem, proškrabávání, apod.

Tento způsob mi tedy umožnil více možností a způsobů dekorování, avšak i ten byl limitovaný a velmi náchylný k narušení nastříkané vrstvy a tedy porušení celé glazury.

7. POPIS DÍLA

Má bakalářská práce je v první řadě o myšlence. Především jsem chtěla, aby se lidé u této práce zastavili a zamysleli nad tím, s jakou neúctou se dokážeme k věcem chovat a jak snadné je pro nás bezmyšlenkovitě cokoliv vyhodit a nepřemýšlet nad následky. Mou snahou je poukázat na problém nerecyklovatelného a nerozložitelného materiálu, ke kterému se chováme s takovým despektem a ukázat lidem, že to lze i jinak.

Proto v průběhu práce začaly vznikat i webové stránky, na kterých lidem nabízím možnost „převléknutí“ i jejich nádobí, kterého se buďto chtějí zbavit, nebo mají možnost si své nádobí vzít „převléknuté“ zase zpět. Mohou zde vidět fotogalerii nádobí, jak vypadalo, když se mi dostalo do rukou a následně po přeglazování. Vybrat si mohou nejen z různých barev, ale také z různých způsobů dekorací.

Celý tento můj projekt jsem nazvala „NELADEM“ jako nenech-ladem, jelikož celá má bakalářská práce je o tom, aby lidé staré nádobí nenechávali ležet zaprášené ladem a následně ho nevyhazovali. Protože proč vyhazovat něco, co je stále perfektně funkční a může to být pro někoho atraktivní?

8. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. RILEY, N. Dějiny užitého umění: vývoj užitého umění a stylistických prvků od renesance do postmoderní doby. 1. vyd. Přel. M. Nejedlá, J. Novotná, P. Stříbrný. Praha: Slovart, 2004. ISBN 80-7209-549-8.
2. KOLESÁR, Z. Kapitoly z dějin designu. 1. vyd. Přel. K. Málková. Praha: Vysoká škola uměleckoprůmyslová, 2004. ISBN 80-86863-03-4.
3. TLUSTÁ, B. Bez obalu. Praha: Jota, 2019. ISBN 978-80-7565-487-8.
4. RATIA, C. Bez odpadu. 1. vyd. Přel. J. Chartier. Praha: Mladá fronta, 2019. ISBN 978-80-204-5100-2.

b) Internetové zdroje

1. <https://www.upcycling.cz/co-je-to-upcyklace/>
2. <http://www.nahaku.net>
3. <http://www.respiro.cz>

9. RESUMÉ

As the main part of my bachelor's thesis I tried to create a set of table ware by which I want to draw an attention to my attitude to the ceramic production or even a production generally.

I attempted to stress through my work the disturbing fact of the enormous ,often unnecessary waste of everyday things and challenge the viewer to think about it.

My work is trying to convey the idea that there is no need to throw away objects which can be still functional or be remade to be so.

Therefor to reduce the pointless refuse.

..

10. SEZNAM POUŽITÝCH PŘÍLOH

- Příloha 1** Příprava glazury
- Příloha 2** Příprava glazury
- Příloha 3** Vypálená zkouška glazury na střepe
- Příloha 4** Vypálená zkouška glazury na střepe
- Příloha 5** Výrobky v původní podobě
- Příloha 6** Výrobky v původní podobě
- Příloha 7** Výrobky v původní podobě
- Příloha 8** Výrobky v původní podobě
- Příloha 9** Výrobky v původní podobě
- Příloha 10** Výrobky v původní podobě
- Příloha 11** Hotové výrobky
- Příloha 12** Hotové výrobky
- Příloha 13** Hotové výrobky
- Příloha 14** Hotové výrobky
- Příloha 15** Hotové výrobky
- Příloha 16** Hotové výrobky
- Příloha 17** Hotové výrobky
- Příloha 18** Hotové výrobky
- Příloha 19** Hotové výrobky
- Příloha 20** Hotové výrobky
- Příloha 21** Hotové výrobky
- Příloha 22** Hotové výrobky

Příloha 23 Detail reliéfního prvku

Příloha 24 Detail vrstvení glazur

Příloha 25 Webovky

Příloha 26 Webovky

Příloha 1

Příloha 2

Příloha 3

Příloha 4

Příloha 5

Příloha 6

Příloha 7

Příloha 8

Příloha 9

Příloha 10

Příloha 11

Příloha 12

Příloha 13

Příloha 14

Příloha 15

Příloha 16

Příloha 17

Příloha 18

Příloha 19

Příloha 20

Příloha 21

Příloha 22

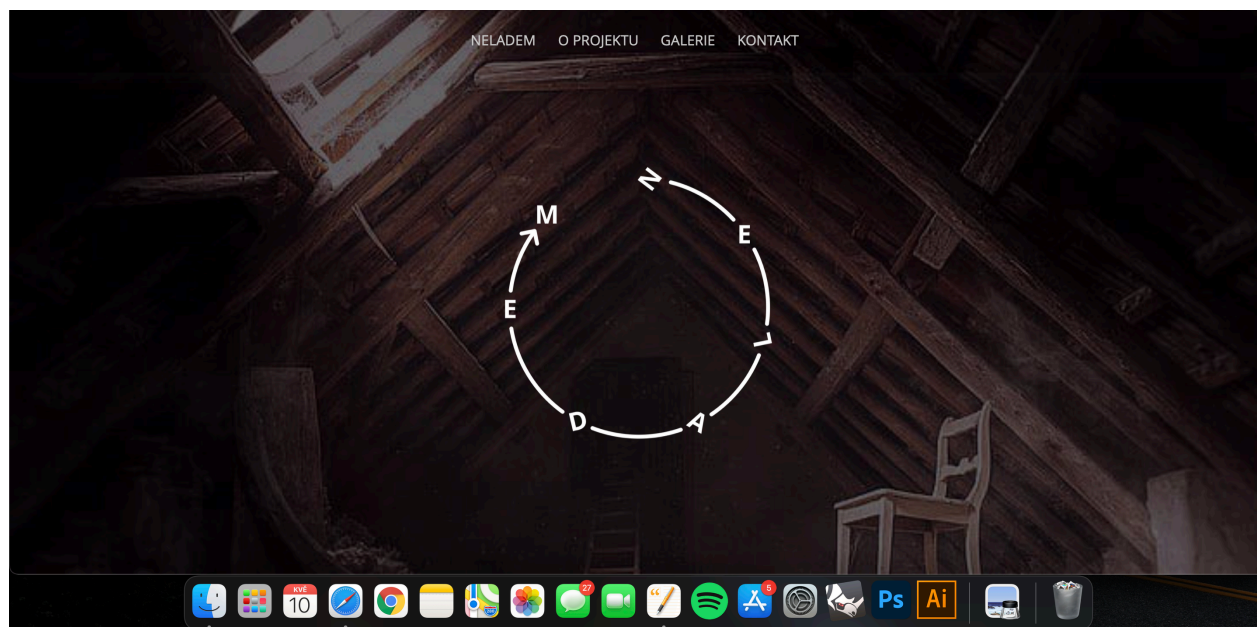
Příloha 23

Příloha 24

Příloha 25

Příloha 26

